

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/192/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119379314
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6119379314.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: Y.. I. I., C.. X.X.XXXX, S. I. Y. X/X, B. Y., zastúpený JUDr. Vladimírom Vrabelom, advokátom, so sídlom Hlavná 68, Košice, proti žalovanej: B.. T. S., C.. XX.X.XXXX, S. R. XXX/X, I., zastúpená Advokátskou kanceláriou Hovan a Hospúdka, s.r.o., so sídlom M. Gorkého 8, Spišská Nová Ves, o zaplatenie 4.800 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 27. septembra 2021 č.k. 34C/37/2019-296, takto

rozhodol:

Mení uznesenie tak, že návrh na prerušenie konanie zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) napadnutým uznesením konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/21/2021.

2. Rozhodol tak v súvislosti s podaním žalovanej zo dňa 7.9.2012, ktorým navrhla prerušenie konania z dôvodu, že pod sp. zn. 15C/21/2021 sa vedie na súde konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXXX, I.Ú.. R., a to bytu č. 5 na II. poschodí bytového domu, súp. č. 7 a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. 822, na pozemku 3111, vo veľkosti 2827/100000.

3. Súd poukázal na to, že predmetnou žalobou sa žalobca domáha voči žalovanej zaplatenia sumy 4.800 EUR s prísl., pričom žalobu odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom bytu č. 5 na II. poschodí bytového domu, na Fábryho ulici č. 7, v Košiciach, súp. č. 832, parcela č. 3111, zapísaného na LV č. XXXXX, pričom žalovaná užíva byt bez právneho dôvodu, k bytu nemá vlastnícke, užívacie a iné práva, na základe čoho na jej strane došlo ku vzniku bezdôvodného obohatenia, ktorého výšku vyčíslil za obdobie 1.6.2018 do 31.3.2019 za súčasného tvrdenia, že zálohové platby za služby spojené s užívaním bytu uhradza on, pričom žalovaná mu bráni byt riadne užívať.

4. Lustráciou v súdnom registri súd zistil, že žalovaná podala na Okresnom súde Košice I dňa 14.6.2021 žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pričom toto konanie sa vedie pod sp. zn. 15C/21/2021 a že predmetnou žalobou žiada určiť, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX, I.Ú.. R.X. a to byt č. 5 na II. poschodí bytového domu, súp. č. 7 a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. 822, na pozemku 3111 vo veľkosti 2827/100000 patria do jej výlučného vlastníctva, keď v žalobe okrem iných skutočností poukázala aj na to, že predmetný byt kúpila do svojho výlučného vlastníctva a užíva ho neprerušene až doposiaľ.

5. Po odcitovaní § 164, § 165 ods. 1 a 2 CSP súd uviedol, že je na úvahe súdu, či v prípade vzniku určitej zákonom predpokladanej prekážky konania stanovenej v § 164 CSP konanie preruší alebo v ňom

bude pokračovať, pričom rozhodujúcim hľadiskom je nepochybne zásada hospodárnosti konania a preto prerušenie konania by malo predstavovať skôr výnimku ako pravidlo. Uviedol tiež, že v prejednávanom prípade sa žalobca žalobou domáha vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo užívaním spornej nehnuteľnosti bytu zapísaného na LV č. XXXXX I..Ú.. R. žalovanou, ktorého výlučným vlastníkom podľa pripojeného listu vlastníctva je žalobca. Súd bol však toho názoru, že vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/21/2021 je v určovacom konaní riešená otázka existencie právneho vzťahu medzi stranami sporu (predmetom tohto konania je totiž otázka, či žalobkyňa na základe ňou v žalobe tvrdených skutočností je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísanej na LV č. XXXXX), ktorá má vo vzťahu k rozhodovaniu o peňažnom nároku žalobcu prejudiciálny charakter a jej vyriešenie má relevantný význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. Rozhodovanie o tejto otázke v spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 15C/21/2021 má teda podstatný význam na rozhodnutie o žalobnom návrhu žalobcu, pričom túto nemôže vyriešiť súd pri rozhodovaní o peňažnom nároku žalobcu ako otázku predbežnú. Vzhľadom na uvedené súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/21/2021.

6. Proti predmetnému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP, pričom navrhol odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie zrušiť. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP uviedol, čo je potrebné rozumieť pod nesprávnym procesným postupom znemožňujúcim strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom podotkol, že podľa ustálenej súdnej praxe k tomu môže dôjsť nielen postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza, ale aj rozhodnutím samým a že takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktoré je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, keď právo strany na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je súčasťou procesných záruk spravodlivého rozhodnutia a preto je povinnosťou súdu v každom svojom rozhodnutí uviesť v súlade s § 234 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 CSP dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých je založené. Odôvodnenie rozhodnutia obsahujúce iba odkaz na ustanovenie CSP, či iných právnych predpisov, nezodpovedá požiadavke riadneho a preskúmateľného odôvodnenia, čo má za následok jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov a odňatie možnosti strane konať pred súdom. Zdôraznil, že v predmetnom konaní sa domáha voči žalovanej zaplata sumy 4.800 EUR s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia s poukazom na to, že je výlučným vlastníkom bytu č. 5 nachádzajúceho sa na II. poschodí bytového domu na Fábryho ulici č. 7 v Košiciach zapísaného v KN na LV č. XXXXX, ktorý žalovaná užíva neoprávnene bez akéhokoľvek právneho dôvodu a získava majetkový prospech z užívania bytu vrátane majetkového prospechu z neplatenia služieb spojených s nájmom, ktoré uhrádza žalobca dodávateľom služieb. Žalovaná nedôvodným odmietnutím vypratať byt zasahuje do vlastníckeho práva žalobcu tým, že žalobca nemôže s bytom disponovať a pritom musí platiť služby dodávateľom, hoci tieto prijíma žalovaná. Majetkový prospech v žalovanej sume podľa vyúčtovania žalobcu z 5.4.2019 a špecifikácie za obdobie od 1.6.2018 do 31.3.2019 pozostáva zo sumy 3.212,79 EUR za užívanie bytu stanového odborným odhadom spoločnosťou LCF Real s.r.o. z 3.4.2019 a zo sumy 1.587,21 EUR za služby spojené s užívaním bytu (energie od dodávateľov a platby správcovi SBD III), ktoré podľa ročného vyúčtovania predstavujú skutočné náklady žalobcu. Zdôraznil, že v konaní nie je sporné a žalovaná to ani nepopiera, že za užívanie bytu a služby spojené s nájmom od 1.6.2018 žalobcovi nezaplatila a doposiaľ byt bez platenia užíva. Súd v odôvodnení uznesenia neuviedol, z akého dôvodu prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vo veci sp. zn. 15C/21/2021 aj ohľadne nároku na zaplata 1.587,21 EUR z titulu služieb spojených s užívaním bytu. V uvedenom konaní sa nerieši, ani riešiť nebude otázka platenia služieb spojených s nájmom, ktorá by mala mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto spore. Nárok žalobcu na zaplata služieb spojených s užívaním bytu v tomto spore s predmetom konania sp. zn. 15C/21/2021 absolútne nesúvisí a riešenie prejudiciálnej otázky vlastníctva k bytu v spomínanom konaní na konanie vo veci 34C/37/2019 nemá žiadny vplyv. Služby spojené s užívaním bytu musí uhrádzať dodávateľom služieb predsa vlastníkom bytu a to bez ohľadu na to, či je ním žalobca alebo žalovaná a to iba za predpokladu, že vlastníctvo k bytu žalovaná v tomto konaní preukáže. Riešenie prejudiciálnej otázky určenia vlastníckeho práva k bytu v konaní sp. zn. 15C/21/2021 pre konanie vo veci nie je dôvodné, účelné a ani hospodárne a to z dôvodov, ktoré žalobca uviedol na pojednávaní dňa 16.9.2021 a z dôvodov, ktoré uviedol vo všetkých svojich písomných podaniach a dôvodov uvedených v písomnom podaní žalovanej zo dňa 10.1.2020, na ktoré žalobca odkazuje. Rozhodnutie súdu o prerušení konania je v rozpore so súdnou praxou (NS SR sp. zn. 3Cdo/67/2000). Konanie vo veci je už v štádiu pred možným vydaním rozhodnutia vo veci samej, zatiaľ čo konanie o určenie vlastníckeho práva je iba v štádiu prípravy konania. Žalobca tu poukázal na uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 6.8.2021, ktorým nespojil predmetné konanie s konaním sp. zn. 34C/37/2019, kde v

bode 9. odôvodnenia uviedol, že už príprava pojednávania je ukončená a vo veci boli už vytýčené termíny pojednávania, teda konanie vo veci je už v štádiu pred možným vydaním rozhodnutia vo veci samej. Žalobca v dôsledku rozhodnutia súdu o prerušení konania vo veci bude musieť do právoplatnosti súdneho rozhodnutia vo veci sp. zn. 15C/21/2021 čakať, ktoré môže trvať niekoľko rokov, platiť na svoj náklad dodávateľom za služby spojené s užívaním bytu bez akejkoľvek možnosti disponovať s bytom. Predmetným uznesením došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces nesprávnym procesným postupom súdu tým, že súd nevykonal iné vhodné opatrenia a uznesenie riadne neodôvodnil, z akých dôvodov podľa § 164 CSP prerušil konanie, ak k tomu nemal žiadny dôvod. Takéto arbitrárne rozhodnutie zjavne zvyhodňuje iba žalovanú na úkor žalobcu a riešenie predbežnej otázky vlastníckeho práva žalovanej podľa súdnej praxe mal súd riešiť v tomto konaní (s opätovným poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/67/2000, v ktorom je podstatný vyslovený názor Najvyššieho súdu v tom, že ak nebolo už právoplatne o otázke vlastníckeho práva rozhodnuté v inom konaní, je súd oprávnený predbežnú otázku vlastníckeho práva riešiť v predmetnom konaní). Navyiac dodal, že žaloba v konaní sp. zn. 15C/21/2021 je založená na nepresvedčivých tvrdeniach žalovanej bez preukázania dôležitých skutkových tvrdení, ktoré by mali podstatný význam pre rozhodnutie súdu. Tvrdenie žalovanej, že byt nadobudla do vlastníctva vydržaním je zjavne iba účelové a toto tvrdenie žalovaná uviedla až v podaní zo dňa 7.9.2021 potom, čo nedošlo k spojeniu konaní 34C/37/2019 v konaní sp. zn. 36C/7/2021, hoci v podaní zo dňa 10.1.2020 v tomto konaní výslovne uznala vlastnícke právo žalobcu k bytu. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP uviedol, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré spočívajú najmä v tom, že neposudzoval samostatne nárok žalobcu na zaplatenie bezdôvodného obohatenia za služby spojené s užívaním bytu, ktorý s nárokom žalovanej o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v konaní sp. zn. 15C/21/2021 vôbec nesúvisí a na predmetné rozhodnutie súdu nemá žiadny vplyv. V konaní vo veci je nepochybne preukázané aj to, že žalovaná opakovane menila svoje vyjadrenia, keď na jednej strane nevie pravdivo uviesť v ktorom roku, kde a komu mala zaplatiť cenu bytu a na strane druhej to vyvracia a tvrdí iné, že vlastníctvo žalobcu uznáva a nedostala výpoveď z nájmu bytu. Napokon k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP uviedol, že súd nesprávne procesne vec posúdil, keď na zistený skutkový stav obsah právnej normy § 164 CSP nesprávne aplikoval, resp. nesprávne interpretoval rozhodnutím o prerušení konania vo veci bez toho, aby urobil iné vhodné opatrenia, ktoré urobiť mal a mohol v konaní vo veci, čím zároveň došlo nesprávnym postupom súdu k porušeniu práv žalobcu na spravodlivý proces.

7. Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súd postupoval zákonným spôsobom a napadnuté uznesenie riadne zdôvodnil. Ide o rozhodnutie, ktorým sa upravuje priebeh konania a napadnuté uznesenie obsahuje relevantné dôvody, ktoré súd viedli k tomuto prerušeniu. Pokiaľ sa žalobca dožaduje uviesť ďalšie dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých je rozhodnutie založené, tak bola názoru, že sú identifikovateľné už v napadnutom uznesení a v jeho odôvodnení. Súd postupoval správne, zákonne a spravodlivo, ak rozhodol o prerušení tohto konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/21/2021, ktorého predmetom je určenie vlastníckeho práva. Zdôraznila, že odhliadnuc od prístupu žalobcu, ktorý ku svojim argumentom pristupuje čisto z formálneho hľadiska, tak žalobkyňa v konaní o určenie vlastníckeho práva opätovne poukazuje na to, že za predmetnú nehnuteľnosť zaplatila sumu vtedy obvyklú za takúto nehnuteľnosť vo výške 900.000 Sk svojmu vtedy priateľovi, dnes nežijúcemu otcovi žalobcu, byt nerušene užívala a platila za služby spojené s užívaním bytu od roku 1998 až do smrti Y. Q. I. - otca žalobcu, ktorý zomrel 28.5.2018, resp. do dedičského konania. Po celú túto dlhú dobu nikto nerušil držbu bytu žalovanou. Súd v tomto konaní správne rozhodol o prerušení konania, pretože na nutné vyriešenie právnej otázky vydržania a teda určenia vlastníckeho práva k bytu, nie je možné riešiť prednostne, vypratanie predmetného bytu. Bola preto toho názoru, že použitie § 164 a násl. CSP zo strany konajúceho súdu je účelné a správne a preto navrhla odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie potvrdiť.

8. Žalobca v odvolacej replike uviedol, že z napadnutého uznesenia nevyplýva, že súd postupoval zákonným spôsobom a že napadnuté uznesenie riadne odôvodnil. Žalobca v konaní skutkové tvrdenia na preukázanie podstatných skutočností podoprel presvedčivými dôkazmi a súd bez toho, aby vykonal iné vhodné opatrenia, prerušil konanie vo veci, hoci k tomu nemal žiadny dôvod. Tiež uviedol, že žalovaná v konaní vo veci sama spochybnila svoje tvrdenie o nadobudnutí vlastníctva k bytu vydržaním, keď opätovne poukázal na jej vyjadrenie zo dňa 10.1.2020 v tomto konaní, podľa ktorého výslovne uznala vlastnícke právo žalobcu, teda aj vlastnícke právo jeho právnych predchodcov. Žalovaná nie je poctivý nadobúdateľ a nikdy nebola v dobrej viere, že byt jej vlastnícky patrí. Blízky vzťah právneho predchodcu žalobcu k žalovanej (bola mu milenkou) vysvetľuje, prečo dlhodobo užívala byt bez platenia

nájomného a za služby spojených s nájmom a nič viac. Žalovaná neplatila za užívanie bytu a služby s tým spojené ani po smrti Y. Q. I. a túto skutočnosť v konaní sama potvrdila. Samotné dlhodobé užívanie bytu žalovanej jej nezaložilo podľa zákonných podmienok titul nadobudnutia vlastníckeho práva k bytu. Podotkol, že notárska zápisnica, ktorú žalovaná predložila až v odvolacom konaní, s predmetom konania vôbec nesúvisí. Taktiež žalovaná za celé obdobie od roku 1998 nežiadala právneho predchodcu žalobcu do jeho smrti, aby s ňou uzavrel zmluvu o kúpe bytu, resp. jej dal aspoň potvrdenie o zaplatení ceny bytu v sume 900.000 Sk v hotovosti, pretože v skutočnosti za byt nezaplatila a kúpiť ho nemohla, nakoľko na strane vlastníkov bytu nebola vôľa predať byt. Trval preto na zrušení napadnutého uznesenia odvolacím súdom.

9. Žalovaná k replike odvolateľa uviedla, že zotráva na svojom doterajšom písomnom vyjadrení zo dňa 28.10.2021. Vyjadrila sa k tomu, že žalobca sa k celej veci nemôže ani zodpovedne vyjadriť, pretože v reálnom čase nemal žiadnu vedomosť o jej spolužití s jeho otcom. Takisto sa nemôže vyjadrovať k tomu, či mala alebo nemala snahu uzatvoriť riadnu zmluvu k bytu s jeho otcom, pretože to taktiež vyplýva zo spolužitia medzi ňou a otcom žalobcu. Z bližšie uvedených dôvodov mala za to, že uvádzať tvrdenia o tom, že žalobkyňa neplatila za byt, že peniaze nepožičala, že za byt nezaplatila, sú len účelovými tvrdeniami žalobcu, ktoré nevychádzajú z reálneho poznania, ale len zo snahy vyhnúť sa riešiť problémy, ktoré zasial jeho nebohý otec a nechotne uhrádzať jeho záväzky.

10. Odvolateľ vo svojom poslednom vyjadrení zotrval na všetkých písomných vyjadreniach, ktoré uviedol v konaní vo veci pred súdom a v podanom odvolaní proti uzneseniu súdu o prerušení konania, pričom oponoval tvrdeniu žalovanej, že sa nemôže zodpovedne vyjadriť k spolužitiu jeho otca a žalovanej, pričom mal za to, že opäť zo strany žalovanej ide o nepravdivé tvrdenie. Opätovne sa vyjadril k finančnej situácii svojho otca a k prezentovanému názoru o tom, že či jeho otec prijal ponuku od žalovanej na odkúpenie bytu a či žalovaná za byt zaplatila žalobcovi 900.000 Sk. Naďalej trval na tom, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na prejednanie a rozhodnutie vo veci.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, pričom zistil, že odvolanie je dôvodné.

12. Predmetom konania je nárok žalobcu uplatnený voči žalovanej titulom bezdôvodného obohatenia, ktorý mal na strane žalovanej vzniknúť titulom užívania bytu č. 5 na Fábryho 7 v Košiciach vlastnícky patriaceho žalobcovi, a to bez právneho dôvodu v rozhodnom období od 1.6.2018 do 31.3.2019. V priebehu konania žalobkyňa podala návrh na prerušenie konania, a to až do skončenia sporu vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/21/2021 vo veci určenia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, ktoré začalo na základe jej návrhu zo 7. septembra 2021.

13. Ako vyplýva z napadnutého uznesenia, súd predmetnému návrhu vyhovel, keď konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/21/2021, pričom z jeho bodu 11. vyplýva, že vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/21/2021 je v určovacom konaní riešená otázka existencie právneho vzťahu medzi stranami sporu (predmetom tohto konania je totiž otázka, či žalobkyňa na základe ňou v žalobe tvrdených skutočností je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísané na LV č. 11125), ktorá má vo vzťahu k rozhodovaniu o peňažnom nároku žalobcu prejudiciálny charakter a jej vyriešenie má relevantný význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. Rozhodovanie o tejto otázke v spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 15C/21/2021 má teda podstatný význam na rozhodnutie o žalobnom návrhu žalobcu, pričom túto nemôže vyriešiť súd pri rozhodovaní o peňažnom nároku žalobcu ako otázku predbežnú.

14. Ako vyplýva z podaného odvolania, žalobca okrem iného mal za to, že riešenie predbežnej otázky vlastníckeho práva tvrdenú žalovanou podľa súdnej praxe mal súd riešiť v predmetnom konaní, keď k tomu poukázal tiež napr. rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/67/2000, ktorý je aplikovateľný na konanie vo veci a v ktorom sa riešila prejudiciálna otázka vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v spore o neplatnosť nájomnej zmluvy, čo síce nie je vec totožná, avšak podstatný je tam vyslovený názor Najvyššieho súdu SR v tom, že ak nebolo už právoplatne o otázke vlastníckeho práva rozhodnuté v inom konaní, je súd oprávnený predbežnú otázku vlastníckeho práva tvrdenú žalovanou riešiť v tomto konaní a nie v konaní sp. zn. 15C/21/2021, ktoré je iba v štádiu prípravy konania.

15. Odvolací súd považuje uvedenú odvoláciu námietku za opodstatnenú.

16. Je potrebné poukázať na to, že pokiaľ súd prvej inštancie pri posúdení predmetného návrhu na prerušenie konania, ktorému vyhovel prerušením konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/21/2021, na strane jednej vychádza z názoru, že v spomínanom konaní ako v určovacom konaní je riešená otázka existencie právneho vzťahu medzi stranami sporu, ktorá má vo vzťahu k rozhodovaniu o peňažnom nároku žalobcu prejudiciálny charakter a ktorej vyriešenie má relevantný význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, na strane druhej jeho následný záver, že túto otázku si súd pri rozhodovaní o peňažnom nároku žalobcu v predmetnom konaní nemôže vyriešiť sám ako otázku predbežnú, nemožno považovať za správny.

17. Z podstaty predbežnej (prejudiciálnej) otázky vyplýva, že ide o takú otázku, ktorú si súd môže posúdiť sám a vysporiadať sa s ňou v odôvodnení rozhodnutia, avšak o ktorej nie je oprávnený rozhodnúť (výrokom). Ohľadne prejudiciálnej otázky je preto potrebné vhodne zvážiť, či súd preruší ohľadne nej konanie a počká na rozhodnutie iného orgánu (iného súdu) o predmetnej otázke alebo si túto otázku posúdi sám (Civilný sporový poriadok, Veľké komentáre, Š. X. I., Nakladateľství C.H.BECK, 2016, str. 629 až 630).

18. Súd prvej inštancie napadnuté uznesenie o prerušení konania odôvodnil výlučne spôsobom popísaným odvolacím súdom v bode 13. odôvodnenia tohto uznesenia (súčasne ide o bod 11. odôvodnenia napadnutého uznesenia), teda na základe nesprávneho záveru o tom, že v predmetnom konaní si súd nemôže sám vyriešiť otázku vlastníckeho práva k predmetnému bytu ako predbežnú otázku.

19. Tým bol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

20. Napriek tomu, že odvolateľ v odvolaní navrhol napadnuté uznesenie zrušiť (odvolací návrh), odvolací súd aplikujúc § 381 CSP, podľa ktorého odvolací súd nie je viazaný odvolacím návrhom, dospel k záveru, že nie sú popri nesplnenej podmienke na potvrdenie rozhodnutia súdu prvej inštancie splnené podmienky ani na jeho zrušenie, na základe čoho napadnuté uznesenie zmenil (§388 CSP) z nasledujúcich dôvodov.

21. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

22. V prejednávanej príhode v súvislosti s podaným návrhom na prerušenie konania prichádzal do úvahy postup podľa citovaného zákonného ustanovenia, ktorý predstavuje fakultatívne prerušenie občianskeho súdneho konania. Fakultatívne prerušenie konania (na rozdiel od obligatórneho prerušenia konania, kedy je súd povinný prerušiť konanie) znamená, že súd nie je povinný prerušiť konanie ani vtedy, ak prebieha iné občianske súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre výsledok jeho konania (predbežná otázka). Rozhodujúcim hľadiskom bude zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania podľa § 164 CSP (aj za jeho naplnenia) bude predstavovať skôr reštriktívnu výnimku ako pravidlo. Ďalšími kritériami sú vhodnosť, dĺžka konania, právo sporových strán na rýchlu a účinnú ochranu v intenciách článku 17 CSP, či zamedzenie prípadných odlišných rozhodnutí súdov o tej istej otázke (pozri tiež Civilný sporový poriadok, Veľké komentáre, Š. X. I., Nakladateľství C.H.BECK, 2016, str. 629 až 630).

23. V prejednávanej príhode odvolací súd prihliadol predovšetkým na to, že predmetné konanie začalo ešte v roku 2019, zatiaľ čo konanie vedené pod sp. zn. 15C/21/2021 začalo v roku 2021, teda nemožno opomenúť to, že obe sporové strany majú právo na postup súdu v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá (čl. 17 CSP). V kontexte uvedeného nemožno prehliadnúť okolnosť, že v prejednávanej veci už boli realizované úkony postupom podľa § 167 CSP, boli doložené príslušné listinné doklady, príp. podané návrhy na vykonanie dokazovania, ale tiež okolnosť, že žalovaná sa v predmetnom konaní od začiatku bráni nielen tvrdením existencie právneho dôvodu, pre ktorý byt užíva oprávnenie (odvolaciemu súdu sa zatiaľ javí, že tvrdenie žalovanej, že jej svedčí vlastnícke právo k predmetnému bytu, je iba jedným z týchto právnych dôvodov), ale aj tvrdením, že žalobca nemá nárok

na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že náklady vo výške, v akej si ich v konaní uplatnil, neuhrádzal a napokon nemožno prehliadnuť tiež na okolnosť, že predmetom bezdôvodného obohatenia majú byť o.i. žalobcom vynaložené skutočné náklady za dodané služby spotrebného charakteru za žalovaných v rozhodnom období napriek tomu, že žalobca byt neužíval. Prejudiciálna otázka existencie vlastníckeho práva, resp. akéhokoľvek iného právneho dôvodu užívať predmetný byt zo strany žalovanej nebude jedinou otázkou, ktorou sa súd v predmetnom konaní bude musieť vysporiadať, preto prerušenie konania, ktoré navyše začalo ešte v roku 2019, do právoplatného skončenia konania vedeného na OS Košice I pod sp. zn. 15C/21/2021 podľa názoru odvolacieho súdu by zasiahlo do práva sporových strán na účinnú a rýchlu ochranu (čl. 17 CSP).

24. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na prerušenie konania zamietol.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).